

**บทที่ 6 รายได้ประชาชาติและ
ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ**

บทที่ 6 รายได้ประชาชาติและ ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ

- ส่วนที่ 1 รายได้ประชาชาติ
- ส่วนที่ 2 ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ
- ส่วนที่ 3 รายได้ประชาชาติดุลยภาพ

คำถาม

- เศรษฐกิจไทยปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร?
- ตอนนี้เวียดนามแข่งไทยไปหรือยัง?
- ประเทศไทยอยู่อันดับที่เท่าไรของโลก?
- จังหวัดใดในประเทศไทยที่จนที่สุด?
- รายได้หลักของไทยมาจากธุรกิจประเภทใด?

ส่วนที่ 1 รายได้ประชาชาติ

รายได้ประชาชาติ หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการ ขั้นสุดท้าย ที่ประเทศสามารถผลิตได้ในระยะเวลาหนึ่ง (โดยปกติคิดระยะเวลา 1 ปี)

ข้อมูลรายได้ประชาชาติหาได้จากที่ไหน?

- เว็บไซต์สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(National Economic and Social Development Board)

<http://www.nesdb.go.th/>

ความล้มพันธ์ของตัวเลขรายได้ประชาชาติประเภทต่าง ๆ

1. **ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น** (Gross Domestic Product : **GDP**)
หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ประเทศสามารถผลิตขึ้นได้
ภายในประเทศ

$$GDP = C + I + G + (X - M)$$

- นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นตั้งโรงงานผลิตรถยนต์ในประเทศไทย มีรายได้ 2,000 ลบ. มูลค่าผลผลิตนับรวมใน GDP ของประเทศไทย

2. **ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product : GNP)** หมายถึงมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ประเทศสามารถผลิตได้ โดยใช้พลเมืองของประเทศเป็นหลัก (ใช้ทรัพยากรของประเทศนั้น)

$GNP = GDP +$ รายได้สุทธิของปัจจัยการผลิตต่างประเทศ

หรือ $GNP = GDP +$ (รายได้จากต่างประเทศ - รายได้ที่จ่ายออกไปต่างประเทศ)

- คนไทยเปิดร้านอาหารที่อังกฤษได้รับรายได้ 1 ลบ. ถือเป็น รายได้จากปัจจัยการผลิตไทยในต่างประเทศ
- **Lady Gaga** แสดงคอนเสิร์ตในไทย ได้รับรายได้ 2 ลบ. ถือเป็นรายได้ของปัจจัยการผลิตต่างประเทศในไทย

ปี 2560 GDP ประเทศไทย เท่ากับ \$2,000 ล้าน และพบว่ามียาได้ที่เกิดจากปัจจัยการผลิตของต่างประเทศจำนวน \$1,000 ล้าน และรายได้ที่เกิดจากปัจจัยการผลิตของไทยในต่างประเทศจำนวน \$500 ล้าน จงหา GNP ของประเทศไทย

$$\text{GNP}_{\text{thai}} = \text{GDP} + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ (F)}$$

(รายได้ปัจจัยการผลิตไทยในต่างประเทศ ลบ รายได้ปัจจัยการผลิตต่างประเทศในไทย)

ความสัมพันธ์ของตัวเลขรายได้ประชาชาติประเภทต่าง ๆ (ต่อ)

3. **ผลิตภัณฑ์ประชาชาติในประเทศสุทธิ** (Net Domestic Product : **NDP**) คือ GDP หักด้วยค่าเสื่อมราคา เนื่องจากในการผลิตสินค้าเครื่องจักรจะเกิดการสึกหรอหรือเสื่อมสภาพ

$$\text{NDP} = \text{GDP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

สินค้าที่ผลิตในปีนั้นต้องใช้ทดแทน
ทุนเก่าที่สึกหรอในงวดนั้น

4. **ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ** (Net National Product : **NNP**) คือ GNP หักด้วยค่าเสื่อมราคา (ทำนองเดียวกับ NDP)

$$\text{NNP} = \text{GNP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

5. **รายได้ประชาชาติ** (National Income : **NI**) คือ มูลค่ารวมของรายได้จากปัจจัยการผลิต (ค่าจ้าง ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไร) หักด้วยภาษีทางอ้อม

$$NI = NNP - \text{ภาษีทางอ้อม}$$

การผลักภาระภาษี
ทำให้มูลค่าสูงเกินจริง

6. **รายได้ส่วนบุคคล** (Personal Income : **PI**) คือ รายได้ที่เจ้าของปัจจัยการผลิต (ภาคครัวเรือน) ได้รับจริงก่อนหักภาษี

$$PI = NI - \text{รายได้ที่เจ้าของปัจจัยการผลิตไม่ได้รับ} + \text{รายได้ที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับ}$$

$$\text{หรือ } PI = NI - (\text{ภาษีประกันสังคม} + \text{กำไรที่ยังไม่ได้รับการจัดสรร} + \text{ภาษีเงินได้นิติบุคคล}) + (\text{เงินโอน} + \text{ดอกเบี้ยที่เอกชนได้รับจากรัฐบาล})$$

7. รายได้สุทธิส่วนบุคคล (Disposable Personal Income : **DI**) คือ รายได้ที่เจ้าของปัจจัยการผลิตสามารถนำไปใช้ได้จริง

$$DI = PI - \text{ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา}$$

รายได้ที่ประชาชนสามารถใช้จ่ายและออมได้ แสดงถึง "อำนาจซื้อ" ที่แท้จริงของประชาชน

8. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (Per Capita Income)

- แต่ละประเทศมีจำนวนประชากรไม่เท่ากัน
- แสดงความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ความสามารถในการผลิต อำนาจในการซื้อ มาตรฐานการครองชีพ เป็นต้น

รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล = $GNP / \text{จำนวนประชากรในประเทศ}$

การคำนวณรายได้ประชาชาติ

สามารถคำนวณได้ 3 วิธี ได้แก่

- ❖ วิธีคำนวณด้านผลิตภัณฑ์ (Product Approach)
- ❖ วิธีคำนวณด้านรายได้ (Income Approach)
- ❖ วิธีคำนวณด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

วิธีคำนวณด้านผลผลิต (Product Approach)

การคำนวณด้านผลผลิต เป็นการหาผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการ
ขั้นสุดท้ายที่ประเทศผลิตขึ้นได้ในระยะเวลา 1 ปี

สามารถหาได้ 2 วิธี ดังนี้

1. คิดเฉพาะมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (Final Goods)
2. คิดผลรวมของมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ของแต่ละขั้นตอนการผลิต **เพื่อขจัดปัญหาการนับซ้ำ**

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าสินค้า} - \text{มูลค่าวัตถุดิบหรือสินค้าขั้นกลาง}$$

การคำนวณรายได้ประชาชาติโดยวิธีการรวมมูลค่าเพิ่ม

ขั้นตอนการผลิต	มูลค่าขาย (A)	มูลค่าสินค้าขั้นกลาง (B)	มูลค่าเพิ่ม (A - B)
ข้าวสาลี	4	0	4
↓			
แป้งสาลี	6	4	2
↓			
ขนมปัง	20	6	14
รวม	30	10	20

มูลค่าผลผลิต

วิธีคำนวณด้านรายได้ (Income Approach)

- การคำนวณรายได้รวมทั้งหมดที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับ ได้แก่ ค่าจ้าง ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไร
- ไม่นับรวมเงินได้ที่มาเปล่าๆ เช่น เงินสงเคราะห์ เงินบริจาค เงินบำนาญ เงินประกันสังคม เงินถูกฉ้อตเตอร์ เพราะถือว่าเป็นการโอนอำนาจซื้อจาก คนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งเท่านั้น และไม่นับรวมรายได้ที่มาจากกิจการที่ผิดกฎหมาย

วิธีคำนวณค่านายได้ (Income Approach)

1. ค่าจ้างเงินเดือนและเงินทดแทนอื่นแก่ลูกจ้าง

- รายได้ที่อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น ค่าจ้างรายวัน เงินเดือน เงินโบนัส
- รายได้ที่ไม่อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเช่าที่พัก

2. รายได้ที่เอกชนได้รับในรูปค่าเช่า

- รวมทั้งค่าเช่าที่เจ้าของใช้ประโยชน์เองด้วย ไม่รวมค่าเช่าที่อยู่ในรูปของบริษัทในรายการนี้

3. ดอกเบี้ยสุทธิ

- ดอกเบี้ยที่เอกชนได้รับ ไม่รวมดอกเบี้ยที่ได้รับจากรัฐบาลและการปล่อยกู้เพื่อการบริโภค

4. รายได้ของกิจการหรือองค์กรที่ไม่อยู่ในรูปบริษัท เช่น ผู้ประกอบการอิสระ ห้างหุ้นส่วน กิจการเจ้าของ คนเดียว สหกรณ์ เป็นต้น

5. ค่าเสื่อมราคา

6. กำไรของบริษัทก่อนหักภาษี ประกอบด้วย เงินปันผล ภาษีเงินได้ของบริษัท และกำไรที่ยังไม่ได้รับการจัดสรร

7. ภาษีทางอ้อมธุรกิจ เช่น ภาษีสรรพสามิต ภาษีขาย ภาษีศุลกากร เป็นต้น

วิธีคำนวณด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

1. รายจ่ายเพื่อการบริโภคของภาคเอกชนในประเทศ (C)

- รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าคงทนขั้นสุดท้าย ซื้อสินค้าสิ้นเปลืองขั้นสุดท้าย
- รายจ่ายค่าบริการต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าชมภาพยนตร์
- ไม่นับมูลค่าการซื้อสินค้ามือสอง

2. รายจ่ายในการลงทุนของภาคเอกชนในประเทศ (I)

- รายจ่ายเพื่อการก่อสร้าง ซื้อสินค้าประเภททุน
- ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ
- ไม่รวมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดรอง

3. รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (G)

- รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย
- ไม่นับรวมรายจ่ายที่เป็นเงินโอน เช่น เงินบำนาญ เงินสวัสดิการ

4. การส่งออกสุทธิ (X - M)

$$\text{ดังนั้น รายได้ประชาชาติ} = C + I + G + (X - M)$$

ผลรวมของการใช้จ่ายของ
ผู้บริโภค ธุรกิจ รัฐบาล
ต่างประเทศ

รายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินกับรายได้ประชาชาติที่แท้จริง

- **รายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงิน (Money GDP หรือ Nominal GDP)**

เป็นการคำนวณผลรวมมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ระบบเศรษฐกิจผลิตได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ณ ราคาปัจจุบันหรือราคาตลาด

- **รายได้ประชาชาติที่แท้จริง (Real GDP)**

เป็นการคำนวณผลรวมมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ระบบเศรษฐกิจผลิตได้ในช่วงเวลาหนึ่ง โดยใช้ราคา ณ ปีฐาน (มีราคาคงที่โดยใช้ดัชนีราคา) เข้ามาปรับเพื่อขจัดความผันผวนของราคาตลาดในแต่ละปี หาได้จาก

$$\text{รายได้ประชาชาติที่แท้จริง} = \frac{\text{รายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินในปีที่คำนวณ} \times 100}{\text{ดัชนีราคาในปีที่คำนวณ}}$$

- Money GNP ปี 2555 มีมูลค่า 1,500 ลบ. ดัชนีราคาของปี 2555 เท่ากับ 150 จงหา Real GNP

$$\begin{aligned}\text{Real GNP} &= \frac{\text{Money GNP} \times 100}{\text{GDP Deflator}} \\ &= \frac{1,500 \times 100}{150} \\ &= 1,000 \text{ ลบ.}\end{aligned}$$

ในปี 2550 จบปริญญาตรี มีเงินเดือนเริ่มต้น 12,000 บาท

ในปี 2557 จบปริญญาตรี มีเงินเดือนเริ่มต้น 15,000 บาท

จงหามูลค่ารายได้ที่แท้จริง โดยกำหนดให้ ดัชนีราคาปี 2550 เท่ากับ 110 และดัชนีราคาปี 2557 เท่ากับ 140

$$\rightarrow \text{รายได้ที่แท้จริงปี 2550} = \frac{12,000}{110} \times 100 = 10,909.09$$

$$\rightarrow \text{รายได้ที่แท้จริงปี 2557} = \frac{15,000}{140} \times 100 = 10,714.29$$

ความสำคัญและประโยชน์ของรายได้ประชาชาติ

- ทราบถึงศักยภาพการผลิตแต่ละสาขาการผลิต
- ทราบถึงโครงสร้างการใช้จ่าย
- ทราบถึงโครงสร้างของรายได้จากการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตต่าง ๆ
- เปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจ
- ข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ข้อจำกัดของตัวเลขรายได้ประชาชาติ

- ไม่นับรวมผลผลิตที่ไม่ได้ซื้อขายผ่านตลาด
- ไม่ได้แสดงถึงคุณภาพชีวิต สวัสดิการหรือความสุขของคนในประเทศ
- ไม่ได้แสดงถึงการกระจายรายได้
- ไม่สามารถทราบถึงประสิทธิภาพในการผลิตและคุณภาพของผลผลิตได้
- ไม่ได้คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้น

ส่วนที่ 2 ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ

- ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติจะพิจารณาทางด้านรายจ่าย หรืออุปสงค์มวลรวม (Aggregate Demand : AD) ได้แก่
 - รายจ่ายในการบริโภคของภาคเอกชน (Personal Consumption Expenditure : C)
 - รายในการลงทุนหรือสะสมทุนของภาคเอกชน (Gross Private Domestic Investment : I)
 - รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของภาครัฐบาล (Government Expenditure : G)
 - มูลค่าการส่งออกสุทธิ (Net-export : X – M)

เขียนให้อยู่ในรูปสมการได้ว่า

$$AD = C + I + G + (X - M)$$

1. การใช้จ่ายในการบริโภค (Consumption Expenditure : C)

- รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของภาคครัวเรือน
- ตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดการบริโภคคือ รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง (Disposable Income : Y_d)

รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง ส่วนหนึ่งจะนำไปบริโภค (C) และอีกส่วนจะเก็บออม (S)

$$Y_d = C + S$$

ฟังก์ชันการบริโภคและการออม

ฟังก์ชันการบริโภค

- ตัวแปรสำคัญที่กำหนดการบริโภคคือ ระดับรายได้ จะได้ฟังก์ชันการบริโภคนั้น

$$C = f(Y_d)$$

- C และ Y_d มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันคือ

$$Y_d \uparrow \rightarrow C \uparrow \quad \text{และ} \quad Y_d \downarrow \rightarrow C \downarrow$$

- โดยที่ C แทนระดับการบริโภค

Y_d แทนระดับรายได้ที่สามารถจ่ายได้จริง หรือรายได้ที่พึงปรารถนา

$$\text{หรือ } Y_d = Y - T \quad \text{และ} \quad Y_d = C + S$$

ดังนั้น $S = Y_d - C$ (S เป็นการออมจากรายได้ที่เหลือหลังบริโภค)

ฟังก์ชันการบริโภคและการออม (ต่อ)

สมการการบริโภค

- สมการการบริโภคที่เป็นเส้นตรงคือ

$$C = a + bY_d$$

- โดยที่ C แทนระดับการบริโภค

a แทนระดับการบริโภคเมื่อมีรายได้เป็นศูนย์ ($Y_d=0$) เรียกว่า การบริโภคอิสระ (Autonomous Consumption) คือการบริโภคที่ไม่ขึ้นอยู่กับรายได้

b แทนระดับการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย หาได้จาก $\Delta C / \Delta Y_d$ (หรือค่า MPC)

Y_d แทนระดับรายได้ที่สามารถจ่ายได้จริง

ฟังก์ชันการบริโภคและการออม (ต่อ)

$$\text{ฟังก์ชันการออม } S = f(Y_d)$$

- การออมมีความสัมพันธ์กับรายได้ในทางบวกคือ

$$Y_d \uparrow \rightarrow S \uparrow \quad \text{และ} \quad Y_d \downarrow \rightarrow S \downarrow$$

โดยที่ S แทนระดับการออม

Y_d แทนระดับรายได้

ฟังก์ชันการบริโภคและการออม (ต่อ)

สมการการออม

$$S = -a + (1 - b)Y_d$$

- โดยที่ $-a$ แทนการออมเมื่อระดับรายได้ที่ใช้ได้จริงเป็นศูนย์ ($Y_d=0$)

$1 - b$ แทนค่าความชันของสมการการออม หรือค่า MPS
หมายความว่า เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้การออมเปลี่ยนแปลงไปเท่าใด

ความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ยและความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ย

- ความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ย (Average Propensity to Consume : APC) คือ อัตราส่วนในการใช้จ่ายในการบริโภคต่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง $APC = \frac{C}{Y_d}$

EX เมื่อมีระดับรายได้ 600 บาท มีการบริโภค 550 บาท ค่า $APC = 550 / 600 = 0.92$

หมายความว่า รายได้ 1 ส่วนจะใช้ในการบริโภค 0.92 ส่วน

- ความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ย (Average Propensity to Save : APS) คือ อัตราส่วนในการออมต่อรายได้ที่ใช้จ่ายจริง คำนวณได้จาก

$$APS = \frac{S}{Y_d}$$

EX เมื่อมีระดับรายได้ 600 บาท มีการออม 50 บาท ค่า $APS = 50 / 600 = 0.08$ หมายความว่า

ว่า รายได้ 1 ส่วน จะมีการออม 0.08 ส่วน

ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายและความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย

- ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume : MPC)
คือ การบริโภคที่เปลี่ยนแปลงจากการที่รายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย หาได้จาก

$$MPC = \frac{\Delta C}{\Delta Y_d}$$

เช่น เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจาก 500 บาท เป็น 600 บาท ค่าใช้จ่ายในการบริโภคจะเพิ่มขึ้นจาก 475 บาท เป็น 550 บาท

$$\text{ค่า MPC} = (550 - 475) / (600 - 500) = 0.75$$

เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้มีการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.75 หน่วย

ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายและความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย

- ความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Save : MPS) คือ การออมที่เปลี่ยนแปลงไปจากการที่ระดับรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย หาได้จาก

$$MPS = \frac{\Delta S}{\Delta Y_d}$$

เช่น เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจาก 500 บาท เป็น 600 บาท จะมีการออมเพิ่มขึ้นจาก 25 บาท เป็น 50 บาท

$$\text{ค่า MPS} = (50 - 25) / (600 - 500) = 0.25$$

ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีการออมเพิ่มขึ้น 0.25 หน่วย

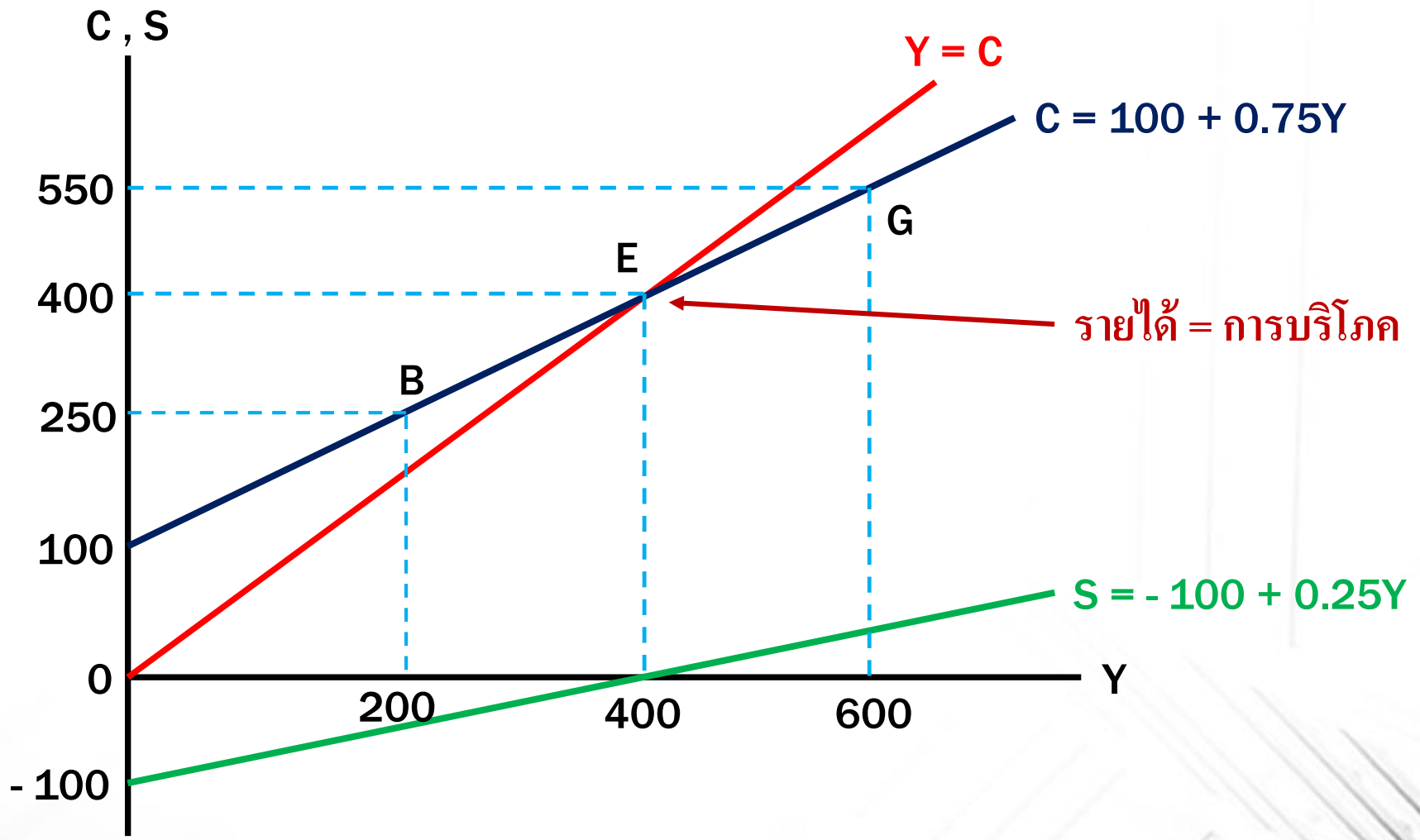
- จากสมการการบริโภคคือ $C = 100 + 0.75Y_d$ และสมการการออมคือ $S = -100 + 0.25Y_d$

Y_d	C	S	APC	APS	MPC	MPS
0	100	-100	-	-	-	-
100	175	-75	1.75	-0.75	0.75	0.25
200	250	-50	1.25	-0.25	0.75	0.25
300	325	-25	1.08	-0.08	0.75	0.25
400	400	0	1.00	0.00	0.75	0.25
500	475	25	0.95	0.05	0.75	0.25
600	550	50	0.92	0.08	0.75	0.25
700	625	75	0.89	0.11	0.75	0.25

ความสัมพันธ์ของ MPC MPS APC APS

- เมื่อรายได้มากขึ้น จะมีสัดส่วนการบริโภคต่อรายได้ลดลง นั่นคือเมื่อ Y_d เพิ่มขึ้น จะทำให้ APC ลดลง
- เมื่อรายได้มากขึ้น จะมีสัดส่วนการออมต่อรายได้เพิ่มขึ้น นั่นคือเมื่อ Y_d เพิ่มขึ้น จะทำให้ APS เพิ่มขึ้น
- $APC + APS = 1$
- $MPC + MPS = 1$
- กรณีสมการการบริโภคและการออมเป็นเส้นตรง MPC และ MPS จะมีค่าคงที่

เส้นการบริโภคและเส้นการออม

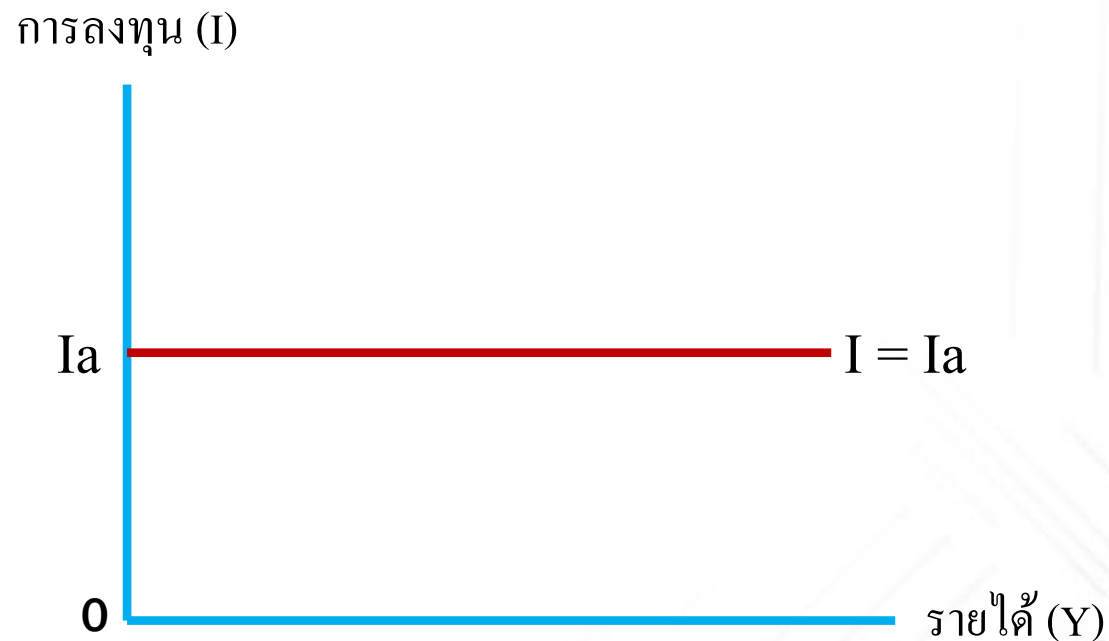
2. การใช้จ่ายในการลงทุน (Investment Expenditure : I)

การลงทุน หมายถึง รายจ่ายหรือค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลาหนึ่ง เพื่อซื้อสินค้าประเภททุนถาวรใหม่ เช่น ที่อยู่อาศัย โรงงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์การผลิตใหม่ ๆ เป็นต้น

ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการลงทุน ได้แก่ รายได้ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ย นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และอื่น ๆ เช่น จำนวนเงินลงทุน การคาดคะเนรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ ราคาสินค้าทุน เป็นต้น

ประเภทของการลงทุน

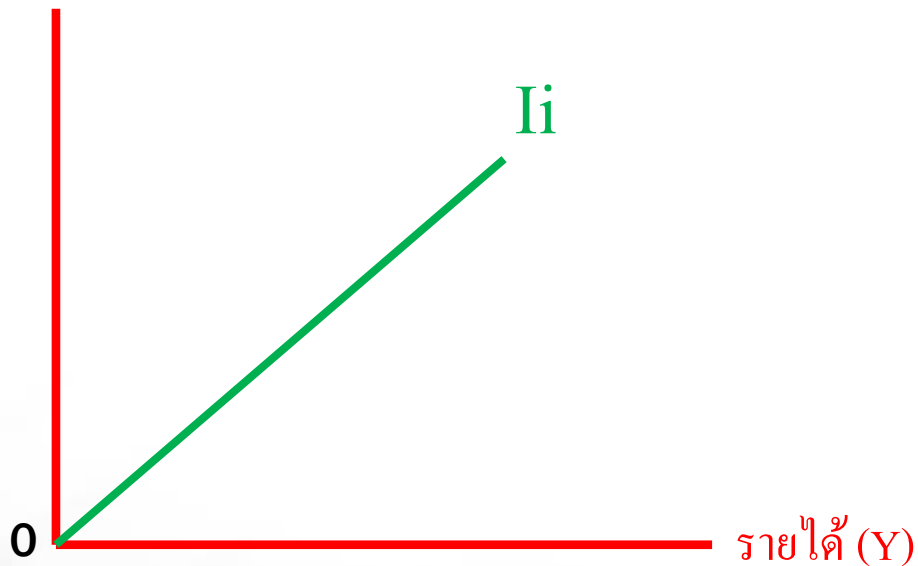
1. การลงทุนโดยอิสระ (Autonomous Investment : I_a) คือ การลงทุนของภาคเอกชนที่ไม่ขึ้นอยู่กับรายได้ เช่น การลงทุนในกิจการสาธารณูปโภค เส้น การลงทุนจึงเป็นเส้นตรงขนานกับแกนนอน ดังรูป

ประเภทของการลงทุน (ต่อ)

2. การลงทุนแบบจูงใจ (Induced Investment : I_i) คือ การลงทุนที่เปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับระดับรายได้ประชาชาติ นั่นคือ ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น การลงทุนจะเพิ่มขึ้น เส้นการลงทุนจะมีลักษณะเป็นเส้นตรงหรือเส้น โค้งเฉียงขึ้น จากซ้ายไปขวา ดังรูป

การลงทุน (I)

การลงทุน (I)

ประเภทของการลงทุน (ต่อ)

3. ความโน้มเอียงในการลงทุนหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Invest : MPI)
คือ สัดส่วนระหว่างการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไปต่อรายได้ที่เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย
คำนวณได้จาก

$$MPI = \frac{\Delta I}{\Delta Y}$$

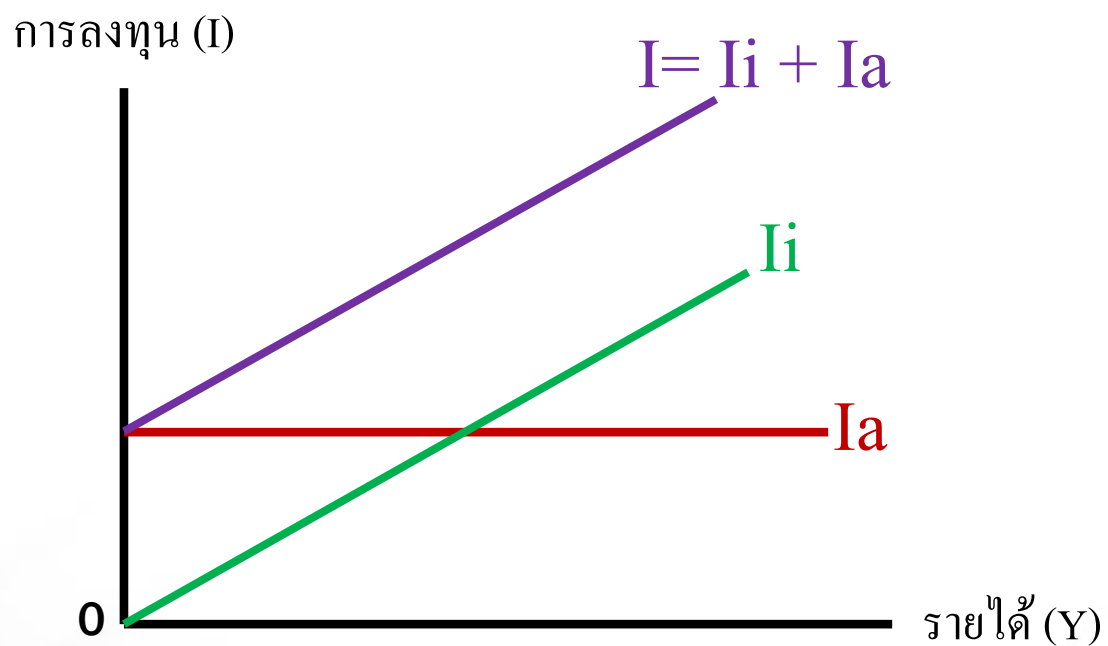
โดยที่ MPI แทนความโน้มเอียงการลงทุนหน่วยสุดท้าย

ΔI แทนการเปลี่ยนแปลงของการลงทุน

ΔY แทนการเปลี่ยนแปลงของรายได้

ประเภทของการลงทุน (ต่อ)

4. ฟังก์ชันการลงทุนรวมและเส้นการลงทุนรวม

ฟังก์ชันการลงทุนรวม คือ

$$I = I_i + I_a$$

เส้นการลงทุนรวม หาได้จากการรวม
การลงทุนอิสระกับการลงทุนแบบจูงใจ
ณ ระดับรายได้เดียวกันเข้าด้วยกัน

3. รายจ่ายของรัฐบาล (Government Expenditure : G)

- 1) รายจ่ายเพื่อการบริโภค เช่น เงินเดือนข้าราชการ ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว
- 2) รายจ่ายเพื่อการลงทุน เช่น ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าสาธารณูปโภค
- 3) รายจ่ายประเภทเงินโอน เช่น เงินบำเหน็จ บำนาญข้าราชการเกษียณอายุ เงินสงเคราะห์ช่วยเหลือ ซึ่งรายจ่ายประเภทนี้ **ไม่** นับรวมอยู่ในรายจ่ายมวลรวมของรัฐบาล

ปัจจัยที่กำหนดรายจ่ายของรัฐบาล ได้แก่

- รายได้ของรัฐบาล ได้มาจากการเก็บภาษี การกู้ยืมของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเงินคงคลัง
- นโยบายการคลังของรัฐบาล เป็นแนวทางในการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล

4. การส่งออกสุทธิ (Net Export : $X - M$)

ปัจจัยที่กำหนดการส่งออก

- 1) อุปสงค์สินค้าและบริการของตลาดต่างประเทศ
- 2) อุปทานสินค้าและบริการภายในประเทศ
- 3) ราคาสินค้าและบริการที่ส่งออก
- 4) การกำหนดนโยบายส่งเสริมการส่งออก
- 5) นโยบายการค้าของต่างประเทศ
- 6) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ปัจจัยที่กำหนดการนำเข้า

- 1) ระดับรายได้ประชาชาติ
- 2) อัตราเงินเฟ้อ
- 3) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- 4) นโยบายการค้าของรัฐบาล